

Gaura Vāṇī

září
2010

ŠRÍ ŠRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH

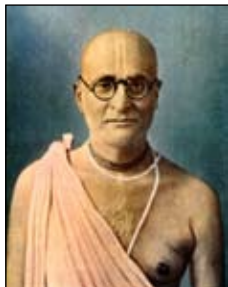

*„Musíme si uvědomit, že se pokoušíme
ustanovit svůj vztah s Nekonečným, kde je i ta
nejodvážnější představa pouhým bodem.“*

Šríla Bhakti Rakšak Šrídhara Dév-Gósvámí

Amrita Váni

Šríla Prabhupáda
Bhaktisiddhánta Sarasvatí

Čistota je vzácná

Čisté věci jsou velice vzácné, a protože není snadné je získat, málokdo si je žádá. Lidé nemají sklony je respektovat. Čistí oddaní jsou velice vzácní. Ti, kteří neshvábí lidi, ale místo toho se horlivě snaží přilákat k Pánovi tím, že jim představují *sankírtan* a *hari kathá*, nemají v tomto světě žádné uznání a respekt ani po nich není poptávka. Současným trendem je nechávat se podvádět těmi, kteří shvábí lidi ve jménu náboženství. Skuteční oddaní nemluví tak, aby potěšili svoje posluchače. Opravdoví oddaní lidi nepodvádí. Čistí oddaní spíše poukazují na chyby podvodníků, kteří milují kompromisy. Pouze šťastní lidé se poté, co vyslechli slova světců, učí být opatrnými. Přestože se slova skutečných oddaných zdají být v rozporu s našimi současnými chutěmi a zkušenostmi, jsou pro nás nicméně nejpříznivější a poskytují nám největší naději.

Poptávka po čistých věcech je nízká, kdežto poptávka po nečistých je vysoká. Víno se prodává na rohu každé ulice, zatímco kravské mléko se prodává pouze na vybraných místech. Špíny je více než dost, čistota je však vzácná.

Nejvyšší naplnění

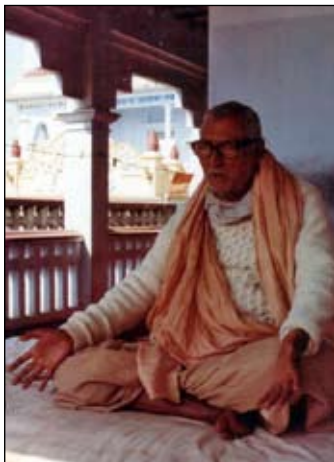
Šrīla Bhakti Rakṣak Śrīdhar Dēv-Gósvāmī

Bezpodmínečné odevzdání dokazuje tu nejvyšší úroveň víry v Boha. Pokud je naše odevzdání podmíněné, zůstáváme Mu vzdáleni. Nejvyšší víra je absolutně bezpodmínečné povahy: „Musím se spokojit s pouhou možností vzdálené služby, skrze určité jedno médium; nebo více než jedno médium. *Dása-dásá-dásánudásatvam* – služebník služebníka služebníka služebníka... Jsem s Ním spojen na dálku a prostřednictvím oddaných proudí moje energie k Němu do centra naplnění. Ať už je moje postavení jakékoliv, toužím po spojení s nejvyšším naplněním celého světa!” Každý hledá tohle naplnění svých niterních potřeb.

Sarva-dharmán paritjadžja, mám ékam śaranam vradžja: hledání Jeho eliminuje všechny ostatní povinnosti. Opravdový oddaný je přesvědčen, že: „Nikdo není zavázán nikomu jinému, nežli Jemu, svému Pánovi, Krišnovi.” A nejchválehodnějšími a největšími služebníky jsou ti, kteří jsou v kontaktu s Jeho největším agentem. Nikoliv přímý kontakt s Ním, ale kontakt s největším agentem Jeho služby buduje zaručený a vyšší vztah *ananja-bhadžanu*, výhradní služby, zbavené čehokoliv jiného.

Neměla by v nás přebývat ani stopa po vykořisťování. Neměli bychom se hnát za jakýmkoliv druhem požitku, včetně požitku z „Boží společnosti.” Musíme se zcela zříci požitkářského ducha. Pokud v nás zůstane stopa po požitku, budeme nuceni

zůstat na jedné z úrovní tohoto vesmíru, jako Bhúr-, Bhuvar-, Svar-, Mahar-, Džanar- Tapar- a Satjalóka. A je-li v nás nějaký náznak odříkání, nebo myšlenky na stáhnutí se, nebude nám dovoleno vstoupit do neomezeného světa, Vaikunthy. Kuntha znamená omezení a Vaikuntha znamená neomezený svět. Chceme se stát členy neomezeného světa.

„Omezené“ označuje pouze snahu našeho odděleného zájmu o změření nekonečna, což je způsob, jakým o nekonečnu uvažujeme. Jestliže však chce naše ego změřit část nekonečna, uvažujíc: „Tohle je moje království, tohle je království mého přítele, atd.“, potom cokoliv, na co pod úhlem svého osobního zájmu pohlížíme, je *májá* – miskoncepce a mylné pochopení nekonečna. Všechny tyto sklony se musí rozplynout. A reakcionářské myšlenky a úvahy o stáhnutí se typu: „Pokud si nemohu užívat, tak přestanu pracovat; budu stávkovat,“ musí být také zavrženy.

Teprve potom staneme tváří v tvář pozitivní straně. Co je touto pozitivní stranou? Je to vlna, vycházející z centra, *lílá*, hra Absolutního. Tato vlna vyplňuje přání Svrchovaného Pána a my jí staneme tváří v tvář.

Pevná oddanost

Šríla Bhakti Pramóda Purí Gósvámí

Je třeba, abys naslouchal Šrímad Bhágavatamu pod vedením pokročilých oddaných, známých též jako *bhágavatové*. Učiniš-li tak, dojdeš postupně pevné oddanosti. A jaké povahy tato pevná oddanost je? Na to odpovídá komentář k Bhakti-rasámrita-sindhu slovy *avikšépeṇa sátaṭjam* - probíhající neustále, bez jakéhokoliv přerušení. Nestačí jen nosit v ruce růženec a čas od času se ho prsty dotknout. Musíš dosáhnout ve svém pronášení Jmen stálosti a nedovolit svojí mysli, aby tě rozrušovala. Bhaktivinóda Thákura píše ve svém Harináma-čintámani: „Člověk může na svém růženci odříkat sto tisíc Jmen, ó Pane, aniž by zakusil jedinou kapku extatické chuti Svatého Jména.”

Příčina tkví v tom, že během pronášení necháváme naši mysl potulovat se po různých místech a myslet na tolik různých věcí. Jaký má význam pronášet milióny Svatých Jmen, pokud jsi stále nedosáhl *krišna-prémy*? Má tohle snad být *rága-bhakti*? Takto vypadá *rága-bhakti*? Nebude snad pociťovat *rága-bhakti* chuť k pronášení Svatého Jména? Kam se podělo to pouto k pronášení Svatého Jména? Nejsi schopen lapit ani červa a troufáš si pomýšlet na lov kobry?

Vykládáš lidem o vyvinutí náklonnosti ke Svatému Jménu a oni to považují za irelevantní. Přitahují je příběhy o dívkách, ale nechápou, kdo tyto dívky jsou. Rádhárání je

Krišnovou osobní energií a všechny *gópí* jsou Její expanzí. Proto se říká, že se Krišna neoddává radovánkám s nikým jiným, nežli sám se Sebou. On je sám v Sobě spokojeným Svrchovaným Pánem a všechny tyto *gópí* jsou Jeho neoddělitelnou esencí. Nejedná se tu o nějaký poklesek nebo hmotný chtíč. Bhágavata používá termín *avaruddha-saurata* k jasnému

potvrzení toho, že *rása-líla* neobsahuje žádnou hrubou sexuální činnost. Šrídhara Svámí proto prohlašuje, že *rása-líla* je Krišnovou zábavou, která překonává chtíč. V zábavách Krišny a *gópí* nenajdeme ani stopu po hmotném chtíči, ani náznak tendence vyhledat uspokojení vlastních smyslů. Nebudeme schopni tomu porozumět. Proto musíme pozorně naslouchat našim duchovním mistrům, abychom pochopili, jaké kvalifikace je zapotřebí ke vstupu do Pánova radostného světa her.

Samotný Maháprabhu si tato témata vychutnával v soukromí v Gambhíře, ve společnosti Svých nejintimnějších společníků Svarúpy Dámódara a Rámánandy Ráje. Během těchto rozhovorů tam nebyli přítomní žádní světsky smýšlející lidé. Co však provádějí všichni ti lidé dnes? Tvrdí, že tohle je Rádhá-kunda, Rádháránino místo, ale kolik z nás je schopno opravdu u Rádhá-kundu žít? Kolik z nás je schopno nosit dokonce prach z Rádhá-kundu na své hlavě. Noříme svoje ruce do svaté vody Rádhá-kundu jen abychom ji potom ze sebe zase setřáslí?

Šríla Bhaktisiddhánta Prabhupáda nám vyprávěl veselou příhodu o kuřákovi opia. Schylovalo se k západu a ten kuřák cítil nutnost uspokojit svou závislost. Byl na jedné straně řeky, ale vesnice s ohněm, nutným k zapálení jeho dýmky, byla na opačném břehu. Podobné je i naše postavení. Chceme se spojit s Krišnou - Pánem Gólóky, ale dělí nás od Něho divoká řeka diskvalifikací. Toho si musíme být vědomi. Můžeme se potopit do Rádhá-kundu jak často se nám zlíbí, pít tuto vodu a nořit se do ní, což ovšem neznamená, že jsme se opravdu vykoukali v Rádhá-kundu. To, čeho je opravdu zapotřebí, je ponořit se do vod Rádhárániny nálady spontánní oddanosti, a abychom to učinili, potřebujeme nejdříve vyvinout entuziasmus pro Krišново Jméno. Bez tohoto entuziasmu se dál nedostaneme. Takové je učení Čaitanji Maháprabhua.

Jakmile vyjde slunce *prémy*, veškerá temnota hříchu a nevědomosti se rozplyne. To znamená chtíč a vše, co se s ním pojí. Takto popisuje způsobilost ke vstupu do *rásalily* Višvanátha Čakravartí Thákura, ale nebude to možné, dokud člověk nedosáhl *rága-bhakti*. Muslimové během svého pokuřování také naslouchají *rása-lile*, aplaudují a žádají přednášejícího o přidavek. O co se však v jejich případě jedná? To, co se v nich probouzí, je pouze hmotný chtíč, nikoliv skutečná nálada oddanosti.

Cestu do nejvyšších úrovní duchovního života nelze ukrást. Právo ke vstupu do říše Božské Lásky si musíme zasloužit.

Příznaky dokonalosti

Óm Višņupáda Šrila Bhakti
Vaibhava Purí Gósvámí

Voddanosti neexistuje jiné uspokojení, nežli to, že po ní stále více prahneme. Vaišnavští *áčárjové* se nikdy nedomnívají, že by měli oddanosti dostatek. Naopak se neustále považují za nenaplněné a žadoní o oddanost. Naróttama Thákura tyto pocity vyjadřuje: „Proč žiju? Z jakého důvodu? Bude lepší, když zemřu, protože nemám žádnou oddanost.“ Není to tedy jednoduché. Přestože jsou hluboce ponořeni v *bhadžanu* pro Svrchovaného Pána, tak tímto způsobem naříkají.

„Ó Pane! Obdržel jsem vzácný lidský život, ale nejsem oddán Šrí Krišnovi. Proto je můj život ztracen, neboť jsem nedosáhl jeho cíle.“ Ačkoliv dosáhli všichni tito oddaní dokonalosti, necítí uspokojení. Neuvažují: „Dosáhl jsem vysoké úrovně, proto se teď ke mně Krišna přitulí a políbí mne.“ Ne, k tomu nejsem působitý. Ne! Nedomnívají se, že by dosáhli *bhakti*. Vaišnavové někdy mohou dokonce spatřit Svrchovaného Pána a přesto budou tvrdit: „Nikoho jsem neviděl.“ Takováto je povaha oddanosti. A takováto oddanost se nazývá *préma*. Jakmile dosáhnu *prémy*, budu pocítovat nutkání jí nabývat stále více.

Dosáhneš-li osvobození, *mokša*, můžeš se cítit být tímto výsledkem uspokojen. Ale u oddanosti žádné uspokojení neexistuje. *Krišna-préma* je plná neustálého neuspokojení. A dostaví-li uspokojení z pocitu, že jsem dosáhl *prémy*, tak mě *préma* opustí.

Všichni naši *áčárjové* neustále naříkali a prováděli *náma-sankírtan*. Veškerý svůj čas, 24 hodin denně, věnovali zpívání, opěvování Pána, vzdávání Mu poklon, atd. Nikdy se nestarali o jídlo, nebo jiné tělesné potřeby, jenom neustále pronášeli Svaté Jméno. Bez přestání.

A jaký *bhadžan* provádíme my? Ve skutečnosti žádný. Zpíváme Haré Krišna, jen abychom se předvedli ostatním. Naše srdce nejsou čistá. Jsou plná neřestí, jako *káma*, *krodha*, *lobha*, *moha*, *mada* a *matsarja* (chtíč, zloba, chamtivost, iluze, pýcha a závist). Tato šestice nepřátel je přítomna v srdcích všech. Jsou tam, aby zničili náš *bhadžan*. Mezi nimi je *matsarja* (zlomyslnost) nejnebezpečnější. Musíme tyto nepřátele ovládnout skrze *harinám*. Naróttama Dása Thákura se táže: „K čemu ještě žiješ, jestliže ve svém srdci přechováváš tyto nepřátele?” Zřekni se těchto neřestí. Podaří-li se ti tyto nepřátele přemoci, tvůj *bhadžan* se pozvedne.

Nimáj tropí nezbednosti

Šrí Čaitanja-Bhágavata, Ádi-lílá, 6.kap.

Šríla Vrindávana Dása Thákura

Když Nimáj trochu povyrosl, oddával se s oblibou nezbednostem ve společnosti ostatních rozpustilých synů navadvípských *bráhminů*. Jakmile nějakého chlapce potkal, začal si z něho utahovat a chlapec zase na oplátku zesměšňoval Jeho, až nakonec vyústil jejich rozhovor v hádku, ve které Nimáj vždy zvítězil, protože byl mocnější, a tak se Jeho sokové vždy vraceli domů poraženi.

Jak okouzující bylo Nimájovo tělo, pokryté šedivým prachem a potřísněné kapkami černého inkoustu. Každého dne po škole se laškující Nimáj vydal se Svými přáteli ke Ganze. Noříc se do jejích vod se navzájem provokovali a cákali na sebe vodou. Využívajíc těchto vodních zábav, postříkal Nimáj často vodou ze Svých lotosových chodidel toho, kdo Mu byl nablízku, čímž mu poželal. Lidé Ho několikrát napomínali, aby se nechoval nezbedně, ale On tomu nepřikládal žádný význam a nikdo Ho také nedokázal chytit, protože byl nejrychlejším plavcem ze všech. Nimáj donutil každého k opakované koupeli, neboť se jich po jejich vykoupání dotkl a znovu je znečistil a nebo na ně plival. Protože Ho nebyli schopni chytnout, hnali se *bráhminové* k Jeho otci a postěžovali si: „Mišro, můj drahý příteli,” řekl jeden z nich, „poslouchej mě, prosím. Přišel jsem si postěžovat na tvého syna. Znemožňuje nám provádět

naše denní rituály v Ganze.” Jiný si zase stěžoval: „Šplíchá na nás vodu a ruší naši meditaci. A potom nás ještě vyzývá: „O kom to medituješ? Jen pohleď na Mě. V této *kali-juze* jsem Já samotný Pán Nárájan.” Přicházeli s různými stížnostmi. Jeden z nich řekl: „Ukradl mi mé Božstvo *šiva-lingam*.” Jiný zase prohlásil: „Sebral mi moje šaty a utekl.” Další si postěžoval: „Připravoval jsem se na uctívání Višnu a sesbíral jsem si na jedno místo všechny důležité ingredience, jako květiny, trávu durvá, santálové dřevo a posed pro Pána Višnu. Když jsem se šel vykoupat, usedl Nimáj na Višnuovo místo, snědl obětinu a ostatní ingredience rozházel kolem. Potom se na mne podíval a řekl mi: „Proč jsi smutný? Tvůj uctíváný Pán osobně snědl všechny tvé obětiny.” Lidé si nepřestávali stěžovat. Jeden *bráhmin* řekl: „Vstoupil jsem do vody a začal jsem recitovat *gájatri-mantru*, když v tom ke mně připlaval Nimáj a stáhl mě za nohy do vody.” Jiný si zase stěžoval na to, že mu neustále krade jeho šaty a květiny, zatímco jiný se svěřil s tím, že mu krade jeho Bhagavad-gítu. Další se zvýšeným hlasem prohlásil: „Můj syn je ještě velmi malý. Nimáj mu stříká vodu do uší a přivádí ho k zoufalému nářku.” Jiný *bráhmin* si postěžoval: „Vyplazí se mi po zádech a usadí se mi na ramena a potom vykřikuje: „Já jsem Mahéša!“ Další *bráhmin* vypráví: „Posadí se na moje místo k uctívání, sní veškeré obětiny a potom začne uctívat Pána Višnu. Na každého, kdo se vykoupe, naháže písek a ti Jeho darebáci Ho v tom napodobují. A k Jeho nejhorším kouskům patří ten, kdy promíchá šaty koupajících se mužů a žen. Když se pak tito chtějí obléci, pořádně je to rozcílí.”

„Drahý Džagannáthe Mišro, jsi vážený a přátelský džentlmen, ale říkám ti, že tvůj syn Nimáj tropí tyto nezbednosti každý den. Zůstává ve vlnách Gangy až do dvou hodin odpoledne a obtěžuje každého, kdo se pokusí se v ní vykoupat. Neměl by sis o Něho začít dělat starosti?“

Mezitím se vydala za Sačidéví spousta mladých dívek ze sousedství vážně si postěžovat: „Poslechni si, prosím, ctěná matko, jakých neplech se tvůj syn dopouští. Krade nám naše šaty, mluví na nás sprostě a straší nás. Když se Ho pokusíme napomenout, pustí se s námi do hádky a stříká po nás vodou. Když si ke Ganze přineseme plody a květy, abychom provedly svoje náboženské obřady, rozhází je kolem a rozšlape. Čeká, až skončíme se svým uctíváním a potom po nás začne házet pískem. Někdy se zezadu připlíží a vyděsí nás hlasitým zakřičením do uší.“ Jiná dívka si postěžovala: „Nimáj na mě vyplivl plná ústa vody a do vlasů mi naházal lepkavá semínka okada, takže jsem je musela hodiny vyčesávat.“ Další dívka se svěřila: „Nimáj mi řekl, že se se mnou chce oženit.“

„Takto se chová každý den, jakoby si snad myslel, že je nějaký princ. Všechno, co provádí, je stejné, jako nezbednosti Nanda Mahárádžova syna Gopála Krišny. Jestli to povíme našim rodičům, jistě se s tebou přijdou pohádat. Měla bys Ho ihned potrestat, protože Jeho chování se do vesnice jako Nadia nehodí.“

Nimájova matka dívky objala a s úsměvem na tváři je ujistila: „Až se dnes Nimáj vrátí domů, nařežu Mu a spoutám Ho, aby už nikdy nemohl vyjít ven a tyranizovat někoho.“

I přes nepříjemnosti, které Nimáj ostatním způsoboval, se cítil každý v Jeho přítomnosti naprosto spokojeně. Svrchovaný Vládce veškerenstva si byl vědom toho, že po Něm pátrá rozčilený Šrí Mišra, ale přesto neustával ve Svých vodních radovánkách. Mladým dívkám se Nimáje zželelo, a tak Ho varovaly: „Višvambharo, přichází Tvůj rozčilený otec. Rychle uteč!”

Nimáj už dopředu poučil Své přátele, že až se na Něho bude Jeho otec vyptávat, mají mu říct, že se s nimi dnes vykoupat nešel a že se ihned po škole vypravil domů.

Nimáj se mezitím vrátil domů jinou cestou a Šrí Mišra dorazil ke břehu Gangy. Když si vyslechl Nimájovy spolužáky a nikde Ho nemohl najít, funěl zlostí. *Bráhminové*, kteří si dříve na Nimáje stěžovali, teď přistoupili ke Šrí Mišrovi a řekli mu: „Nimáj ze strachu utekl domů. Doprovodíme tě. Pokud se ještě někdy dopustí těchto nezbedností, osobně Ho chytíme a přivedeme ti Ho. Všechny ty stížnosti, které jsme ve tvém domě přednesli, vycházeli jen z naší radosti. Ve skutečnosti jsi požehnán štěstěnou, jako nikdo jiný ve třech světech. Tvůj syn je věčně Svrchovaný Pán a ty jsi velmi požehnaný možností sloužit Jeho lotosovým chodidlům. Vzpomínku na Višvambharu si navždy uchováme ve svých srdcích, i kdyby se dopustil nesčetných přestupků.”

Pán Višvambhara se vracel domů jinou cestou. Zářil jako Měsíc a Jeho zlaté tělo dekorovaly kapky inkoustu. Připomínal sladce vonící zlatý květ čampaka, vábíci hejno černých čmeláků. Už z dálky začal volat: „Mami, přines Mi olej, chci se jít

vykoupat.” Když Mu Sačídéví olej podávala, říkala si: „O čem to ti *bráhminové* a dívky hovořili? Jeho celé tělo je od inkoustu a má na sobě ty stejné šaty, jako ve škole.” Mezitím dorazil Šrí Mišra a Višvambhara mu vyskočil do náruče. Šrí Mišra ztratil pojem o čemkoliv a jen se usmíval pod záplavou štěstí z uzření Nimáje. Velice se podivil, když na Jeho těle nespatriil žádné známky po koupeli. Promluvil k Němu: „Višvambhara, proč nenecháš lidi, aby se v klidu vykoupali? Proč je okrádáš a rušíš jejich přípravy k obětím pro Pána Višnu? Víš přece, kdo je Pán Višnu. Cožpak se Ho ani trochu nebojíš?” „Dnes jsem se vůbec vykoupat nebyl. Všichni Moji kamarádi tam odešli beze Mě.” odpověděl Nimáj. „Všichni ti lidé se ke Mně chovají nespravedlivě. Vůbec jsme se k nim nepřiblížil a oni Mě naříkají z nezbedností. Pokud v tom falešném obviňování hodlají pokračovat, začnu se opravdu chovat nezbedně a způsobím jim nepříjemnosti.”

Pán se jen usmál a vydal se ke Ganze za Svými ostatními kamarády. Když si Jeho veselou příhodu poslechli, se smíchem Ho objali a pochválili Ho: „Zachoval ses velice chytře, Nimáji. Šikovně ses vyhnul pořádnému výprasku.”

Dej co nejvíc můžeš!

Šrípád Bhakti Sádha Muni Mahárádža

Oddaný: Proč bychom neměli toužit po vlastním štěstí?

Šríla Mahárádža: Existují různé úrovně, z nichž lze chápat, co je to štěstí. Jedna z nich říká, že dokud hledáme vlastní štěstí, zatímco „uctíváme“ Gurua a Krišnu, nacházíme se na začátečním stupni oddanosti. Jdeme-li za vlastním uspokojením a hledáme-li naplnění našich osobních tužeb, znamená to, že se nacházíme na ne příliš pokročilé úrovni. Skutečná oddaná služba, realizace božskosti a opravdových vztahů s duchovními bytostmi, s Nejvyšším Pánem Krišnou, s Rádhou a Góvindou a Čaitanjou Maháprabhuem začíná tehdy, dojde-li ke změně v mém srdci. O čemkoliv přemýšlím a cokoli dělám, toužím tím uspokojit pouze mého duchovního mistra, moje Pány Nitjánandu a Gaurangu a Rádhu a Góvindu - tak se projevuje změna v srdci. Jejich štěstí je mým štěstím. Metoda velice jednoduchá, ovšem jak víme, zároveň ta nejtěžší. Od našeho narození jsme neudělali ještě ani jeden pohyb pro Krišново potěšení. Máme vlastní motivy proč něco dělat a pokoušíme se s Krišnou obchodovat. „Když mně něco dáš, potom pro Tebe něco udělám.“ Avšak udělat něco pouze pro Krišново potěšení, je velmi, velmi nesnadné. Je to velmi těžké. Když však zrealizuješ, jak těžké je pro Krišnu něco udělat, pak jsi pochopil základ. A když znáš základ, potom pomalu začneš

chápat co znamená duchovní život.

Většinou když mluvíme o Krišnovi, mluvíme o sobě. Opěvujeme-li Krišnu, opěvujeme tím sami sebe; tak rádi se posloucháme. Stále jen „já“ a „moje“. Ve skutečnosti jsme ale nezrealizovali, jaký je Krišnův zájem. Co by tak mělo Krišnu zajímat na našem převráceném druhu štěstí v tomto hmotném světě? Šríla Narottama Dás Thákura se modlí:

„Od svého narození jsem spáchal nespočet přestupků a nikdy jsem Tě bez přetvářky neuctíval. Ty jsi však mým jediným útočištěm. Ó Pane mého života, nezavrhuj mě prosím, nikdo není pokleslejší než já.“ (Šrí Prema Bhakti-čandriká)

Jestliže se takto někdo z celého srdce modlí, znamená to, že už je tam (na úrovni čisté oddanosti). Už dosáhl té úrovně, kde pochopil, že za celý svůj život nebyl schopen udělat pro Krišnovo uspokojení vůbec nic. „Celý svůj život se zajímám pouze o vlastní štěstí. Pouze o sebe a o moje. O to jak se osvobodit z tohoto hmotného světa, jak se zbavit utrpení a stát se pánem a ovladatelem, jak získat ženu, dům a rodinu. Žádný Krišna; vše jenom pro mě.“ Tímto způsobem se však šťastnými nestaneme. Štěstí přijde teprve když se změní moje srdce - až budu schopen dát Krišnovi tu nejnepatrnější věc pouze z čisté oddanosti k Němu a bez jakýchkoli očekávání; až mu odevzdám vlastní život. S květinou kterou obětují jeho lotosovým chodidlům mu dám svůj život. „Ty jsi můj Pán a jsi pro mě vším, prosím postarej se o mě, neboť já na to nemám. Jsem neschopný a naprosto k ničemu. Můj Pane, život za životem jenom trpím a ničemu nerozumím. Postarej se o mě,

prosím.“ Takové oběti však nejsme schopni a když, tak pouze slovy. (smích)

Tohle je *bhakti* a my jsme *bhaktové*. Tohle je *gaudíja vaišnavská* linie, poselství Čaitanji Maháprabhua, šesti Gósvámích, Šríly Prabhupády Bhaktisiddhánty Sarasvatího a našeho Gurudévy, ti všichni nám dávají toto božské pochopení. Samozřejmě je nemožné, abychom toho dosáhli ihned, ale musíme si uvědomit, že tohle je cíl našeho oddaného života. Chceš-li získat Krišnu, musíš se kvůli němu vzdát všeho, a když se zbavíš všeho v tomto světě, tak získáš vše, tolik toho dostaneš. Když dávaš Krišnovi něco svýma malýma rukama, tak si zkus představit jak velké jsou Jeho ruce, kolik ti toho může dát. Krišna udržuje milióny vesmírů a vše mu patří. Dej co nejlíc můžeš!

*ye yathā mām prapadyante tāmś tathaiva bhajāmy aham
mama vartmānuvartante manuṣyāḥ pārta sarvaśaḥ*

„Všechny odměňuji dle toho, jak se Mi odevzdávají. Všichni v každém ohledu krácejí Mojí cestou, ó synu Prithy.“
(Bhagavad-gítá 4.11)

Poznáš Mě natolik, nakolik se Mi odevzdáš, úměrně tvému odevzdání. Neměli bychom proto čekat, že nám Krišna dá všechno, zatímco my si budeme vše schovávat pro sebe. Žádné „já“ a „moje“. To je duchovní život. Není jiné cesty.

Stálý chrámový program

Nedělní festival

17.00: Bhadžan • 18.00: Lekce • 19.00: Sandhja Árati •
19.15: Tulasí Parikrama • 19.30: Prasádam • 20.25 Šájan áрати

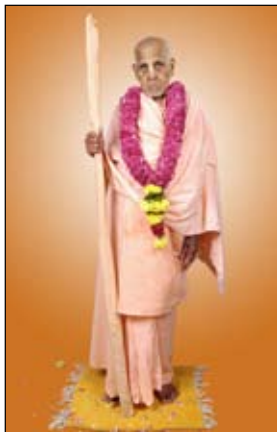
Ranní program (denně)

4.30: Mangala Árati • 4.45: Tulasí Parikrama • 5.00:
Bhadžan násl. Džapa • 7.45: Šringara Árati, násl. Bhadžan •
8.35: Čtení ze Šrímad Bhágavatamu • 9.15: Guru Púdža, násl.
Bhoga Árati • 9.30: Prasádam

Večerní program (denně kromě neděle)

19.00: Sandhja Árati • 19.15: Tulasí Parikrama, násl. Bhadžan
• 19.45: Lekce • 20.25 Šájan Árati, násl. Prasádam
Bhadžan: Duchovní písně za doprovodu
tradičních nástrojů • *Árati*: Chrámová ceremonie
• *Prasádam*: Duchovní vegetariánské jídlo

**Haré Kriřna Haré Kriřna Kriřna Kriřna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré**

Āčārja Nitja-líla-praviřta Óm Viřnupád řrí řrímad
Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí Mahárádřa

**řRÍ řRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH
SRI KRISHNA CHAITANYA MISSION**

Wienerbergstrasse 29A/Top3 • 1120 Wien
Tel. 01/812 05 74 • www.radha-govinda.net